

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ

№ 10907/2017 г.

04.09.17
.....

ОБЩИНА СОПОТ
ОБЩНСКИ СЪВЕТ
ВХОДЯЩ №: 8-241/2
ДАТА: 18.09.2017 г.

КОПИЕ:

✓ ЧРЕЗ

ОБЩНСКИ СЪВЕТ-

ОБЩИНА-СОПОТ

ДО

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-

ГР. ПЛОВДИВ

ВЪРХОВНА АДМИНИСТРАТИВНА
ПРОКУРАТУРА

ПРОТЕСТ
ОТ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ГР. ПЛОВДИВ

Против: Наредба за реда на придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост, приета с Решение № 219, взето с протокол № 26 от заседание на Общински съвет – Сопот, изм. с Решение № 222, взето с протокол № 28 от 31.03.2010 г.

Правно основание: чл. 185-191 и чл. 193, ал. 1 АПК

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Моля, да отмените Наредба за реда на придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост, приета с Решение № 219, взето с протокол № 26 от заседание на Общински съвет – Сопот, изм. с Решение № 222, взето с протокол № 28 от 31.03.2010 г., в частта:

1. При разпореждане с недвижим имот, физическите и юридическите лица заплащат на общината режийни разноски в размер на 4% ... - чл. 83;
2. Задължителни документи за участие в търга или конкурса са:
...10. удостоверение от Общината за липса на задължения – чл. 132, ал. 1, т. 10;
3. Не се допускат до участие в конкурса предложения /оферти/, които:
... 7. Не съдържат удостоверение от Общината за липса на задължения – чл. 157, ал. 1, т. 7.

Посочените норми противоречат на нормативен акт от по-висока степен, а именно – чл. 7, чл. 8, чл. 9б, чл. 111 от ЗМДТ, чл. 3, ал. 3 от ЗОАРАКСД и чл. 60 от КРБ.

В подкрепа на това излагам следните съображения:

Оспорената наредба е приета на основание на законовата делегация на чл. 9 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. По естеството си е нормативен акт по определението на чл. 75, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В същия смисъл е и дефиницията на чл. 1а Закона за нормативните актове /ЗНА/.

Визираните разпоредби намират място в наредба, с която се уреждат отношенията, свързани с определянето и администрирането на местните такси и цени на предоставяни физически и юридически лица услуги, реда и срока на тяхното събиране на територията на Община-Марица. Следователно при въвеждането на правните норми е недопустимо да се пренебрегне рамката на чл. 76, ал. 3 от АПК, съгласно която общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Идентично е правилото на чл. 8 ЗНА.

Компетентността на органа винаги се определя в съответствие с материалния закон, като пряко следствие от нормата на чл. 4, ал. 1 от Конституцията на Република България /КРБ/, включително чл. 4, ал. 1 от АПК. Разпоредбите, посветени на компетентността, не могат да се тълкуват разширително поради изключителния им характер. Това е така, тъй като всяка власт /включително и за вземане на определено решение, каквато всъщност е компетентността/ се учредява изрично. Предвид това при издаване на подзаконов нормативен акт съответният орган е длъжен да се съобразява стриктно с нормативните актове от по-висока степен.

С чл. 9 от ЗМДТ общинският съвет е оправомощен да определи и администрира въпросите на местните такси и цените на услуги. В тези аспекти местният орган на властта не може да напуска пределите на конституираната власт.

1. Видно е от разпоредбата на чл. 83 от местната наредба, че с нея се претендира заплащане на т.н. „режийни разноски“, чиято величина е фиксирана по идентичен начин.

Съгласно разпоредбата на чл. 111 от ЗМДТ по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса.

На основание, след като се приеме дължимост в полза на общината, по силата на разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от закона определянето на местните такси е въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата. Визираното основно начало е доразвито с правилото на чл. 8, ал. 1 от същия закон, съгласно което общинският съвет определя размера на таксите при спазване на следните принципи – възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата;

създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество; постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси.

На следващо място законодателят закрепва правилото, че местните такси са прости и пропорционални, а второто означава, че се образуват като съотношение /процент/ от някаква стойност.

Систематичното тълкуване на нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗМДТ с правната възможност по чл. 7, ал. 2, пр. 1 от закона сочи на едновременното им приложение – т.е. дори и да реши да определи пропорционална такса, общинският съвет е длъжен да спази съразмерността. Не води до друг извод и съществуващата възможност за пропорционално определяне на такса по чл. 67, ал. 2 ЗМДТ, тъй като това е изрично законодателно решение, а адекватността на избрания размер и в този случай е въпрос на законосъобразност.

Следва да се съобрази че съгласно разпоредбата на пар. 1, т. 15 от ДРЗМДТ пълните разходи /чл. 8, ал. 1, т. 1 ЗМДТ/ включват всички разходи на общината по предоставяне на услугата, включително режимните, определени конкретно от съответния общински съвет. Следователно режимните разноси участват при образуване на таксата по чл. 111 от ЗМДТ. Предвид изложеното разпоредбите на чл. 83 от местната наредба се явяват незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

2. Чрез разпоредбите на чл. 132, ал. 1, т. 10 и чл. 157, ал. 1, т. 7 от оспорената наредба Общински съвет-Сопот практически е ограничил възможността за наемане на имоти-общинска собственост от физически и юридически лица, които не са изпълнили задълженията си по договор с общината или имат задължения. Систематичното тълкуване на посочените норми с останалото съдържание на местната наредба означава, че се прилага независимо от вида на неизпълнения договор с общината.

Следва да се има предвид, че в законодателството съществува ЗОАРАКСД, който цели да улесни и насърчи извършването на стопанска дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани от държавните органи и от органите на местно самоуправление – чл. 1, ал. 2. С чл. 2 от ЗОАРАКСД се определя, че държавните органи и органи и органите на местното самоуправление осъществяват административно регулиране и административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност с цел защита на: националната сигурност и обществения ред в Република България, както и на изключителни и суверенни права на държавата по смисъла на чл. 18, ал. 1-4 от КРБ; личните и имуществените права на гражданите и юридическите лица; околната среда в съответствие с принципите и целите на този закон.

Проявление на волята на законодателя да ограничи административното регулиране и контрол е редакцията на нормата на чл. 4, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от закона, според които лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка

или действие, се установяват само със закон. Всички изисквания, необходими за почването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон. С подзаконов нормативен акт, посочен в закон могат да се конкретизират изискванията по ал. 2, като се осигури спазването на чл. 3, ал. 3 ЗОАРАКСД. Разпоредбите на чл. 21, ал. 1, т. 13 и ал. 2 ЗМСМА регламентират правомощията на органа на местното самоуправление – общински съвет да определя изисквания за дейността на физическите и юридическите лица на територията на общината, които произтичат от екологичните, историческите, социалните и другите особености на населените места, както и от състоянието на инженерната и социалната инфраструктура, чрез приемане на правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

При анализа на посочените норми и тези на чл. 4, ал. 2 и ал. 3, вр. чл. 3, ал. 3 от ЗОАРАКСД се достига до извода, че законът делегира правомощия на общинските съвети чрез издаването на нормативни административни актове да определят изисквания, необходими за започването и осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие.

Предвид гореизложеното с нормите на чл. 132, ал. 1, т. 10 и чл. 157, ал. 1, т. 7 от оспорената наредба се облагодетелстват един кръг заявители – тези, които са без задължения към общината. По този начин се нарушава принципът на свободната стопанска дейност. В този смисъл според КС законодателят свързва неразривно свободната стопанска инициатива на участниците в икономическия живот с гарантирането на еднакви правни условия за стопанска дейност /чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от КРБ/. За самото съществуване и гарантиране на правилото държавата трябва да изгради система на регулиране, но такава, която да гарантира еднаквост на условия за всички граждани и юридически лица. Посоченото се отнася за правно, а не за икономическо равенство /в този смисъл решение № 11/18.12.2007 г. по конст. Дело № 6/2007 г./. Законът следва да е еднакъв за гражданите и юридическите лица независимо какви са икономическите възможности на различните групи от тях /решение № 3/13.04.2006 г. по конст. дело № 4/2006 г./. Свободният пазар и конкуренцията изискват равнопоставеност на всички субекти – физически и юридически лица, в това число организирани от държавата. Конституцията в чл. 19, ал. 2 предписва на държавата да изгради система на правно регулиране на стопанската дейност, която да гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия както когато започват стопанска дейност, така и по отношение на нейното организиране и осъществяване /решение № 13/31.07.2014 г. по конст. дело № 1/2014 г./. Нещо повече, чрез отстраняване от възможността за стопанска дейност на неизправни страни на практика се достига до недопустимо положение – едно нарушение да предизвика повече от една неблагоприятни последици /договорна отговорност и изключване от тази дейност/. В контекста на посоченото всякакви доводи за целесъобразност на уредбата са неприложими.

Предвид изложеното нормата на чл. 132, ал. 1, т. 10 и чл. 157, ал. 1, т. 7 от местната наредба се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Водим от горното и на основание чл. 185-191 и чл. 193, ал. 1 от АПК,

ПРЕДЛАГАМ

Административен съд – гр. Пловдив да отмени Наредба за реда на придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост, приета с Решение № 219, взето с протокол № 26 от заседание на Общински съвет – Сопот, изм. с Решение № 222, взето с протокол № 28 от 31.03.2010 г., в частта:

1. При разпореждане с недвижим имот, физическите и юридическите лица заплащат на общината режийни разноски в размер на 4% ... - чл. 83;

2. задължителни документи за участие в търга или конкурса са:

...10. удостоверение от Общината за липса на задължения – чл. 132, ал. 1, т. 10;

3. Не се допускат до участие в конкурса предложения /оферти/, които:

... 7. Не съдържат удостоверение от Общината за липса на задължения – чл. 157, ал. 1, т. 7,

като противоречащи на нормативен акт от по-висока степен, а именно чл. 7, чл. 8, чл. 9б, чл. 111 от ЗМДТ, чл. 3, ал. 3 от ЗОАРАКСД и чл. 60 от КРБ.

Моля на основание чл.143 ал.1 от АПК да бъдат присъдени при уважаване на протеста разноските по силата на чл.188 вр. с чл.181 ал.1 от АПК, т.р.4/16.7.09г. по т.д. №2/09г. на ВАС, които Прокуратурата е осъществила като заплатила за съобщаване на протеста чрез обявление в Държавен вестник.

Доказателства:

Писмо от Общински съвет-Сопот с вх. № 10907/2017 г. от 23.08.2017 г. на Окръжна прокуратура – гр. Пловдив, ведно с приложения към него.

Приложение:

Преписи от протеста – два броя за заинтересованите страни и за съда.

ПРОКУРОР:

КП/КК

/КОСТАДИН ПАСКАЛЕВ/